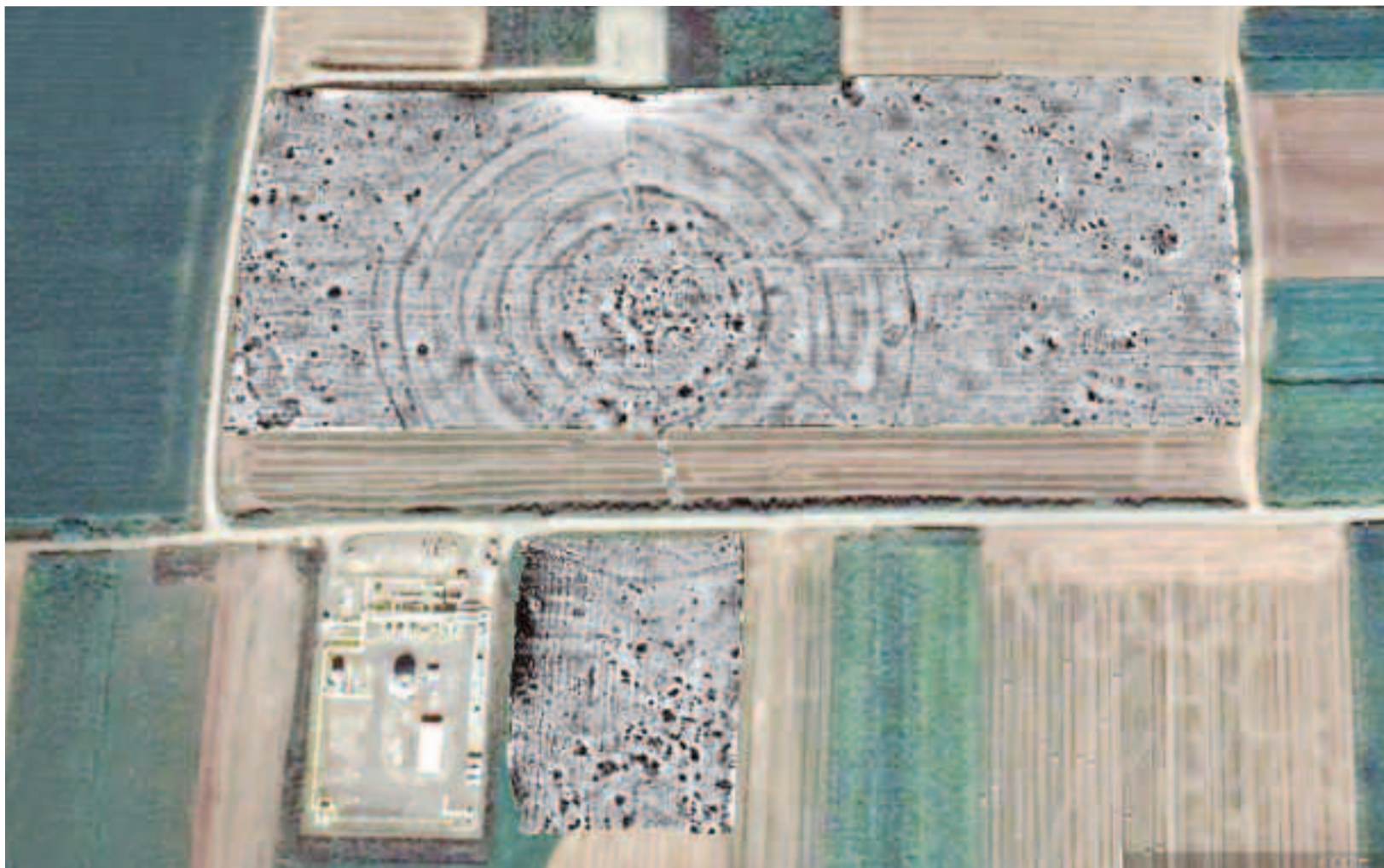

La Moftinu Mare s-a descoperit o așezare veche de 6500 de ani

Este prima așezare monumentală din neolitic descoperită în Nord-Vestul țării

Noua descoperire a fost prezentată de specialiștii Muzeului de Istorie, dr. Liviu Marta, director general și arheolog Cristian Virag PAGINA 3

O călugăriță de 117 ani s-a vindecat de COVID-19

Cea mai în vârstă persoană din Europa, o călugăriță de 117 ani, a câștigat lupta cu noul coronavirus, transmit cei de la Reuters, citată de Agerpres.

Lucile Randon, care a luat numele de Sora Andre, s-a alăturat unui ordin caritabil catolic în anul 1944. Pe data de 16 ianuarie 2021 a fost testată în căminul de bătrâni din Toulon iar rezultatul a fost pozitiv. Ea a fost izolată de ceilalți rezidenți a căminului și nu a prezentat semne specifice bolii.

„Nu, nu m-am speriat pentru că nu mi-a fost teamă să mor... Sunt fericită că sunt cu voi, însă aș vrea să fiu altundeva - să mă alătur fratelui meu mai mare, bunicului și buniciei mele”, a declarat călugărița pentru televiziunea franceză BFM, atunci când a fost întrebată dacă i-a fost teamă de virus.

David Tavella, purtător de cuvânt al căminului de bătrâni, susține că Sora Andre a trecut cu bine peste boală, este vindecată, este foarte energică iar pe data de 11 februarie 2021 și-a sărbătorit ziua de naștere. Evenimentul a fost celebrat împreună cu un grup restrâns de rezidenți ai căminului de bătrâni Sainte Catherine Labouré și asta din cauza riscului de infectare cu noul coronavirus.

Sora Andre, născută la data de 11 februarie 1904, este a doua cea mai vârstnică persoană din lume, conform Gerontology Research Groups (GRG), după japoneza Kane Tanaka, care a împlinit 118 ani la data de 2 ianuarie.

Regina Angliei neagă că ar fi intervenit pentru ca averea ei să rămână secretă

De mai bine de o săptămână, regina Marii Britanii ține prima pagină a ziarelor din Regat, fiind acuzată că ar fi intervenit într-o lege care i-a permis să țină secretă averea sa. Ar fi făcut acest lucru în urmă cu mai multe decenii, astfel încât publicul nu știe nici acum, după XXX ani de domnie la ce valoare se ridică întreaga sa avuție.

Desigur că Palatul Buckingham respinge aceste acuzații, însă documente din Arhivele Naționale

arată că avocatul personal al reginei a exercitat presiuni asupra miniștrilor, în jurul anului 1970, pentru a interveni la un proiect de lege, care să ascundă valoarea acțiunilor pe care Elisabeta a II-a le deține la mai multe companii, potrivit ziariştilor englezi. Practic, guvernul britanic, a adăugat o clauză legii care să excepteze companiile folosite de liderii de stat de la măsurile de transparență care au fost aplicate celorlalte companii.

Armata Roșie și Biroul Politic al P.C.U.S.

Militarii erau doar executorii voinței și a hotărârilor P.C.U.S., prin lichidarea lui Beria, dar că aveau intenția de a prelua toată puterea.

Prin eficacitatea ei, puternica organizație care a ajutat la arestarea

lui Lavrentie Beria și neutralizarea tuturor colaboratorilor săi susceptibili de a se opune la cea mai mică rezistență, Armata Roșie a apărut ca o forță autonomă, perfect rotată.

PAGINA 6

Tradiții din lumea întreagă de Sfântul Valentin

PAGINA 2

De vorbă cu medicul veterinar Elena Bonea

PAGINA 5

TRADIȚII

Povești de dragoste rămase în istorie

Despre dragoste se spune că este asemena unui câmp de luptă, dar în unele cazuri iubirea chiar a provocat războaie și dureri, având un puternic impact asupra istoriei. Oameni simpli, regi și regine, artiști, dar și filozofi și-au găsit perechea, s-au îndrăgostit iar viața lor s-a schimbat. Toți au luptat pentru dragostea lor iar sentimentele lor au devenit o parte din eternitate. Vă prezentăm câteva cupluri care au intrat în istorie și nu vor fi degrabă uitate:

→ Frida Kahlo și Diego Rivera

Viața pictoriței Frida Kahlo s-a aflat sub semnul suferinței. Diagnosticată cu polimielită, Frida avea un picior mai scurt iar la 18 ani este implicată într-un accident de autobuz și este ținută la pat. Se recuperează în mod miraculos, însă suferă de dureri aproape insuportabile iar relația ei cu Diego a fost una cu adevărat tumultuoasă. Chiar dacă îl iubește, Frida îl părăsește când află că el o înșală. Divorțul nu durează mai mult de un an de zile și se întoarce la bărbatul despre care spune că este muza ei.

→ Shah Jahana și Mumtaz Mahal

Povestea spune că, pe când avea 15 ani, Shah Jahan (cunoscut în adolescență ca prințul Khurram) s-a îndrăgostit de fiica prim-ministrului, Arjumand Banu Begum, devenită mai târziu Mumtaz Mahal (Aleasa Palatului). Prințul avea 15 ani, iar prințesa 14 ani. Cinci ani mai târziu de la prima întâlnire, cei doi s-au căsătorit și, deși împăratul mai avea și alte soții, pe Mumtaz Mahal o iubea cel mai mult. În 1631, Mumtaz Mahal moare dând naștere celui de-al 14-lea copil. Se spune că, pe patul de moarte, Mumtaz Mahal și-a rugat bărbatul să îi construiască un mormânt demn de iubirea lor. Răpus de moartea jumătății sale, Shah Jahan s-a încuiat timp de opt zile în camera sa și, când a ieșit, a decretat doliu în tot regatul. Construcția Taj Mahal-ului a durat peste 20 de ani. Se spune că peste douăzeci de mii de oameni și în jur de o mie de elefanți au lucrat la ridicarea simbolului dragostei eterne.

→ Vladimir Lenin și Inessa Armand

Născută la Paris, dintr-un tată francez și o mamă englezoaică, Ines este înfiată de o mătușă și emigrează în Rusia. Cu timpul, numele capătă rădăcină rusească și astfel devine Inessa. Tânăra Inessa se căsătorește cu Aleksandre Armand, dar adevărata sa dragoste vădă în revoluționarul Lenin. Cei doi s-au cunoscut în anul 1909, la Paris iar Inessa nu i-a fost doar amantă, ci și un real sprijin în perioada exilului lui Lenin. Inessa a mobilizat mai multe grupuri pe întreg teritoriul al Europei de Vest, obținând sprijinul acestora pentru mișcarea bolșevică. Fluentă în cinci limbi, Inessa vorbea adesea în locul lui Lenin, acesta având încredere în capacitățile sale. La trei ani după ce Lenin reușește să obțină puterea în Rusia, Inessa se îmbolnăvește de holera și moare, în 1922. Doi ani mai târziu, șocat de pierderea iubitei sale, Lenin moare și el.

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - D. Păcuraru

Director editor: Ilie Sălceanu

Redactor șef suplimentar - Adriana Zaharia
(Informația Zilei de Duminică și Sănătate și Frumusețe, Informația TV)

Redacția Satu Mare:

str. Mircea cel Bătrân nr. 15

Satu Mare, cod 440012

Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

“Episcop al Umbriei, în părțile Italiei, Sfântul Valentin era cunoscut pentru facerile sale de bine și era adesea chemat să se roage pentru vindecarea celor neputincioși. Așa a vindecat un copil care stătea de trei ani gârbovit și niciun doctor nu reușise să îi găsească vreun leac. Și primind Botezul, copilul nu mai voia să se despartă de Sfântul Valentin, așa cum mulți dintre cei vindecați i-au rămas aproape, spre a-i sluji.

Convertindu-l și pe fiul eparhului cetății, sfântul a atras mânia acestuia din urmă și a fost torturat și întemnițat. Dar bucuros că pătimește pentru Dumnezeu, îi întârea și mai mult pe ucenicii săi. În cele din urmă i-a fost tăiat capul și a luat cununa muceniciei pentru cele pătimate.

Sfântul Valentin, gardianul celor îndrăgostiți

Inițial, ceremoniile de Sf. Valentin nu erau legate de sărbătoarea actuală, accentul fiind pus pe sacrificiu

Ziua Îndrăgostiților sau, după cum este cunoscută de către lumea întreagă sub denumirea de “Valentine’s Day”, reprezintă, în accepțiunea românească o simplă sărbătoare occidentală a iubirii, o zi în care îndrăgostiții își fac cadouri, petrec clipe romantice. Cu toate acestea povestea acestei zile a iubirii datează din vremuri îndepărtate, căpătând importanță odată cu trecerea timpului.

Sfântul Valentin nu apare în cea mai veche listă a martirilor romani, Cronografia din 354, deși patronul compilării Cronografiei era un creștin bogat numit Valentinus. Totuși, se găsește în Martyrologium Hieronymianum, care a fost compilat între 460 și 544 din surse locale anterioare. Sărbătoarea Sfântului Valentin din 14 februarie a fost înființată pentru prima dată în anul 496 de către Papa Gelasius I, care a inclus pe Valentin printre acei “... ale căror nume sunt cinstiți în rândul oamenilor, dar ale căror fapte sunt cunoscute numai de Dumnezeu”. După cum presupune Gelasius, nimic despre viața lui nu era cunoscut.

De unde vine legenda despre Sfântul Valentin?

Ziua Îndrăgostiților se află în strânsă legătură cu numele Sfântului Valentin din Roma. Legenda spune că acest sfânt a fost trimis la închisoare pentru că oficia în secret căsătorii pentru soldații cărora le era interzis acest lucru. Se spune că, în timpul încarcerării ar fi vindecat-o pe Asterius, fiica gardianului său. Înainte de a fi executat, Sfântul i-ar fi trimis fetei o scrisoare, pe care a semnat-o cu “al tău Valentin”. Cu ajutorul acelei scrisori, Valentin i-ar fi vorbit fetei despre credința și despre puterea lui Dumnezeu. În scrisoare i-a pus o floare iar când fata a deschis scrisoarea, floarea i-a căzut în palme iar fata și-a recăpătat vederea.

Înainte de a fi executat, se spune că împăratul Claudius II, întâlnindu-l pe Valentin și văzând că este un om învățat, i-a propus să îl elibereze dacă acesta va renunța în schimb la credința sa. Valentin a refuzat categoric, iar pentru aceasta el a fost torturat și decapitat. Sfântul Valentin este văzut ca un martir care s-a sacrificat pentru credința creștină.

De-a lungul anilor, între îndrăgostiți s-a stabilit tradiția de a oferi flori de Ziua Îndrăgostiților la data la care acesta a fost executat, pe 14 februarie, în amintirea gestului preotului, precum și o felicitare.

Gestul de a oferi felicitări de Ziua Îndrăgostiților datează încă din epoca medievală, existând chiar și un poem scris în 1415 de către ducele Charles de Orlean soției sale. Pe la începutul secolului 18 era ceva obișnuit ca prietenii și îndrăgostiții să își ofere felicitări scrise de mână în care să își exprime afecțiunea, iar la mijlocul secolului 19 au apărut primele ateliere specializate, felicitările tipărite fiind uneori decorate cu dantelă și panglici.

Iubirea trebuie sărbătorită în fiecare zi

De Sfântul Valentin este bine să îți cont de câteva superstiții și tradiții, dacă vrei să îți mergă bine tot anul care urmează

De ziua Sfântului Valentin, îndrăgostiții obișnuiesc să se întâlnească fără a stabili în prealabil acest lucru. Această tradiție provine de la britanici. Potrivit acesteia, în această zi păsările își aleg partenerii, iar ziua de 14 februarie este denumită “ziua căsătoriei păsărilor”. La început, ziua Sfântului Valentin era asociată doar cu iubirea dintre un bărbat și o femeie. În timp, aceasta sărbătoare poate fi celebrată de toți cei pe care îi iubim: frați, surori, mame, tați, prieteni.

Tot de Sfântul Valentin există tradiția schimbului de cadouri între iubii. Cu această ocazie se dăruiesc flori, ciocolată și bomboane din ciocolată sau bijuterii. În trecut, în Wales se dăruiau linguri sculptate în lemn și decorate sau lacăte și chei, ca simbol al iubirii. Pe 14 februarie, seara, îndrăgostiții obișnuiesc să se întâlnească la o cină romantică. În unele țări, de Sfântul Valentin, familiile petrec alături de prieteni apropiați.

De Sfântul Valentin, fetele nemăritate își pot visa ursitul

Potrivit tradițiile anglo-saxone, în ziua Sfântului Valentin, păsările își aleg perechea. Se spune și că prima pasăre pe care va vedea o fată în această zi îi va prevesti cu ce bărbat se va căsători.

Dacă vă vedea o mierlă, destinul îi va aduce în cale un preot, măcăleandru un marinar, păsările cu pene galbene un bărbat bogat, vrabia un fermier, păsările cu pene albastre un bărbat vesel, porumbelul un bărbat iubitor, iar dacă va vedea o ciocănită va rămâne nemăritată.

De asemenea, de ziua Sfântului Valentin, înainte de culcare, fetele își pun sub pernă o floare de coadă șoricelului. Prima persoană pe care o va vedea când va pleca de acasă va fi viitorul ei soț. Tot în această noapte, fetele nemăritate trebuie să înconjoare biserica de 12 ori, pentru a-și visa ursitul.

Și tot în această zi, numele pretendentilor unei fete sunt scrise pe

bucăți de hârtie care sunt învelite în lut și puse în apa. Prima bucată de lut care va ieși la suprafață conține numele celui cu care fata se va mărita.

Tradiții și obiceiuri în lume de Ziua Îndrăgostiților

Sărbătoarea de Valentine’s Day se sărbătorește anual în întreaga lume, însă sub diferite denumiri, dar și în alte zile. Spre exemplu, în America Latină, Valentine’s Day este cunoscut și sub numele Ziua Prieteniei. De asemenea, în Brazilia, Valentine’s Day este celebrat pe data de 12 iunie, înainte cu o zi de Sfântul Anton, care este patronul căsătoriei.

Obiceiurile de Valentine’s Day sunt diferite de la o cultură la alta. De-a lungul timpului, de Ziua Îndrăgostiților s-au oferit o mulțime de cadouri diverse, însă tradiția modernă de a oferi ciocolată cadou a venit la sfârșitul anilor 1800, de la Richard Cadbury, fiul lui John Cadbury, producătorul celebru de ciocolată.

În Japonia, femeile sunt cele care le fac cadouri bărbaților pe 14 februarie. E drept că dăruiesc numai ciocolată, iar ciocolata aleasă diferă în funcție de tipul relației. De exemplu, cea normală e oferită din obligație șefilor, colegilor și prietenilor, iar cea fină, iubitei, logodnicului sau soțului. O lună mai târziu, pe 14 martie, vine rândul bărbaților să le întorcă femeilor din viața lor acest favor.

Și în Coreea de Sud femeile le oferă ciocolată bărbaților. Iar ei le dăruiesc femeilor orice, mai puțin ciocolată.

În Finlanda, multe cupluri se logodesc sau se căsătoresc pe 14 februarie, însă această zi e dedicată mai mult prieteniei decât iubirii. Conform tradiției, e un prilej de reuniri între amici, care-și fac cadouri simbolice. În anumite regiuni din Marea Britanie, în ajutorul Sf. Valentin, fetele își pun frunze de dafin sub pernă și mănâncă doar ouă cu sare, crezând că așa își vor visa peste noapte alesul. În Italia, fetele nemăritate se trezesc dis-de-dimineață și se duc la fereastră. Se spune că primul bărbat pe care-l vor vedea sau unul care seamănă cu el le va deveni soț în decursul anului.

Cuplurile vietnameze obișnuiesc să se asorteze de Ziua Îndrăgostiților, adoptând același stil vestimentar și

aceleași culori. Bărbații din Danemarca le trimit flori și poezii femeilor de care sunt îndrăgostiți.

Înainte, în Franța, de Sf. Valentin, femeile și bărbații singuri se duceau la cei pe care îi îndrăgeau și strigau în fața casei lor. Dacă erau respinși, reveneau a doua zi și ardeau pozele persoanelor care nu i-au dorit alături. Între timp, obiceiul a fost interzis.

Ce nu este bine să faci de Ziua Îndrăgostiților

Tradiția spune că nu este bine să te certă cu persoana iubită pe data de 14 februarie. Indiferent de subiectul discuției, aceasta nu trebuie să fie una aprinsă, pentru a nu se transforma într-o ceartă, deoarece acest fapt poate duce la sfârșitul relației. Tot de Ziua Îndrăgostiților este recomandat să nu îți pierzi o mânășă. Se spune că persoana care va găsi mânășa respectivă își va fura inima.

Este bine cunoscut faptul că de Valentine’s Day se oferă flori, cât mai colorate și mai parfumate. Calele nu sunt recomandate să fie oferite în această zi, deoarece aceasta aduce ghinion.

Curiozități de Valentine’s Day

Fiind o sărbătoare atât de populară, care a creat atât de multe tradiții, oamenii așteaptă cu sufletul la gură această zi, este de la sine înțeles faptul că există și numeroase curiozități care reușesc să facă sărbătoarea îndrăgostiților mult mai interesantă.

Pe parcursul anilor, s-au realizat numeroase sondaje, de pe urma cărora s-a aflat faptul că femeile preferă, de Valentine’s Day, o cină romantică și nu un cadou anume. Bărbații sunt cei care cumpără cele mai multe flori, într-o proporție de 75% iar anual sunt cumpărați peste 50 de milioane de trandafiri.

În Evul Mediu, exista obiceiul de a se extrage un bilețel dintr-o urnă, iar persoana extrasă urma să îi fie Valentinul/Valentina pe toată durata sărbătorii. Mai mult, bilețelul cu numele extras era ținut pe măneca hainei timp de o săptămână, iar acest obicei purta denumirea de “a purta inima pe mănecă”.

În Verona, orașul în care au trăit Romeo și Julieta, de Ziua Îndrăgostiților, ajung anual aproximativ 1000 de scrisori.

În Germania, fetele plantau într-un ghiveci mai multe cepe, fiecare cu un bilețel pe care scria numele unui băiat. Se spunea că fata se va mărita cu băiatul a cărui ceapă a răsărit prima.

Bărbații cheltuie mai mulți bani pentru cadoul femeilor de Valentine’s Day, spre deosebire de femei. În America, în medie, bărbații cheltuie 158 de dolari pentru cadouri, în timp ce femeile doar 75 de dolari.

Ziua Îndrăgostiților este momentul pe care peste 220.000 de persoane îl aleg în fiecare an pentru a cere în căsătorie persoana iubită.

Ziua dedicată iubirii ar trebui sărbătorită în fiecare zi a vieții noastre. În fiecare dimineață ar trebui să ne trezim recunoscători pentru că avem alături persoana iubită, care ne respectă și ne acceptă pentru ceea ce suntem noi cu adevărat.

Raluca D.

La Moftinu Mare se află prima construcție monumentală documentată pentru nord-vestul României, la nivelul cronologic al neoliticului târziu (4900 - 4500 înainte de Hristos). Astfel de așezări mai sunt cunoscute pentru această perioadă în câteva puncte răspândite pe un teritoriu vast, cuprinzând Ungaria, Austria, Germania, Cehia și Slovacia. De câteva decenii, arheologia a urmărit să afle funcționalitatea acestor mega-structuri, construite cu mult efort.

ARHEOLOGIE

Structuri de arhitectură monumentală, vechi de peste 6500 de ani, descoperite la Moftinu Mare

Așezarea conține peste 1000 de locuințe și se întinde pe o suprafață de aproximativ 60 de hectare

Așezarea de la Moftinu Mare, veche de 6500 de ani, o surpriză a cercetării arheologice recente, se adaugă altor descoperiri din ultimul deceniu, descoperiri care au evidențiat existența, în nord-vestul României, a unor așezări cu un caracter aparte.

Practic, descoperirile din aceste situri arată că ele se deosebesc de așezările contemporane și pot fi considerate centre economice, politice și religioase. Un rol esențial în acest sens l-au avut tehnicile noi de fotografiere aeriană și de scanare geomagnetică, metode tehnice prin care au fost evidențiate dimensiunile câmpurilor de cuptoare de la Medieșu Aurit și Iojib, respectiv sistemele defensive prezente la așezările preistorice de la Căuaș, Andrid, Pir, Dindești, Pișcolt, Carei, Berveni, Căpleni și Medieșu Aurit și Călinești Oaș.

Între aceste așezări speciale, situl de la Moftinu Mare se remarcă a fi cel mai vechi centru regional din zona de nord-vest a României, constructorii săi depunând un efort colosal pentru a-l evidenția ca centru religios, un axis mundi care timp de mai multe secole a realizat legătura dintre lumea terestră și lumea divină.

Arheologii Liviu Marta și Cristian Virag au susținut o conferință de presă pentru a pune în lumină noile descoperiri. Este vorba despre un sit arheologic, de existența căruia se știa din anul 2016, cu ocazia săpturilor efectuate pentru construcția sondei de gaz din comuna Moftin. Au fost atunci descoperite 109 complexe arheologice, care aparțin următoarelor perioade: epoca neolitică târzie, perioada de tranziție la epoca bronzului (cultura Baden), epoca târzie a bronzului.

Nimic însă nu a prevestit surpriza de proporții ce s-a conturat în anul 2016, când s-au efectuat săpături preventive și de salvare. Sondajele arheologice, observațiile de teren și consultarea hărților satelitare au sugerat că pe acel loc se află o așezare neolitică, care ocupă un loc special între așezările din regiune, prin dimensiuni, construcții și inventar.

În urma scanării magnetometrice realizate în lunile octombrie și decembrie din anul 2020, în zona centrală a sitului au fost identificate și măsurate structuri circulare, dispuse concentrice. În număr de cel puțin 6, acestea sunt reprezentate de șanțuri și palisade ce au fost construite cu scopul de a apăra o incintă circulară mică, având suprafața aproximativă de 0,35 hectare.

Prima construcție monumentală, documentată pentru nord-vestul României

În patru zone radiale, șanțurile au rămas nesăpate, cu scopul de a lăsa drumuri de acces spre zona centrală.

La Moftinu Mare se află prima construcție monumentală documentată pentru nord-vestul României, la nivelul cronologic al neoliticului târziu (4900 - 4500 înainte de Hristos).

Astfel de așezări mai sunt cunoscute pentru această perioadă în câteva puncte răspândite pe un teritoriu vast, cuprinzând Ungaria, Austria, Germania,

Cehia și Slovacia.

De câteva decenii, arheologia a urmărit să afle funcționalitatea acestor mega-structuri, construite cu mult efort.

Pentru construcție au fost excavați în jur de 30.000 metri cubi de pământ

Spre exemplu, la structura circulară de la Polgar, similară ca dimensiuni cu cea de la Moftinu Mare, pentru săparea celor 5 șanțuri cu deschiderea de la 7-8 metri și adâncimea de 4 metri, a fost excavată o cantitate de aproximativ 30.000 metri cubi de pământ. Efortul depus pentru săparea acestor structuri înscrie construcțiile circulare din Câmpia Tisei în cadrul arhitecturii monumentale prezente pe continent; la fel ca și construcțiile circulare din Câmpia Tisei, în cadrul arhitecturii monumentale prezente pe continent.

La fel ca și structurile similare cercetate la Polgar și Betretoujfal, în jurul structurii apărute de șanțuri concentrice de la Moftin exista o așezare cu o suprafață uriașă, de peste 60 de hectare.

"Sistemul de fortificație este constituit din succesiuni de tip șanț-palisadă, astfel încât sistemul de fortificație să fie cât mai eficient. Astfel de sisteme sunt descoperite și în Cehia, cu sistemul pe care îl avem noi la Moftin", a precizat arheologul Cristian Virag.

Măsurătorile magnetometrice, precum și săpăturile arheologice arată că pe această suprafață sunt prezente mii de structuri realizate de mâna omului, precum case, gropi de provizii, morminte, ofrande.

La aproximativ 500 de metri de templu s-au identificat peste 1000 de locuințe, a explicat arheologul Liviu Marta, director al Muzeului Județean Satu Mare.

Săpăturile arheologice din 2016, la care se adaugă cele recente, din decembrie 2020, realizate în marginile de sud, est și vest a așezării, au permis cercetarea unui material arheologic bogat, reprezentat de ceramică, unelte din piatră și arme din piatră. Cercetarea din decembrie 2020 a dus la identificarea a numeroase gropi de stâlpi foarte mari, ceea ce denotă existența unor locuințe de mari dimensiuni, asemenea acelor descoperite în mai multe așezări contemporane.

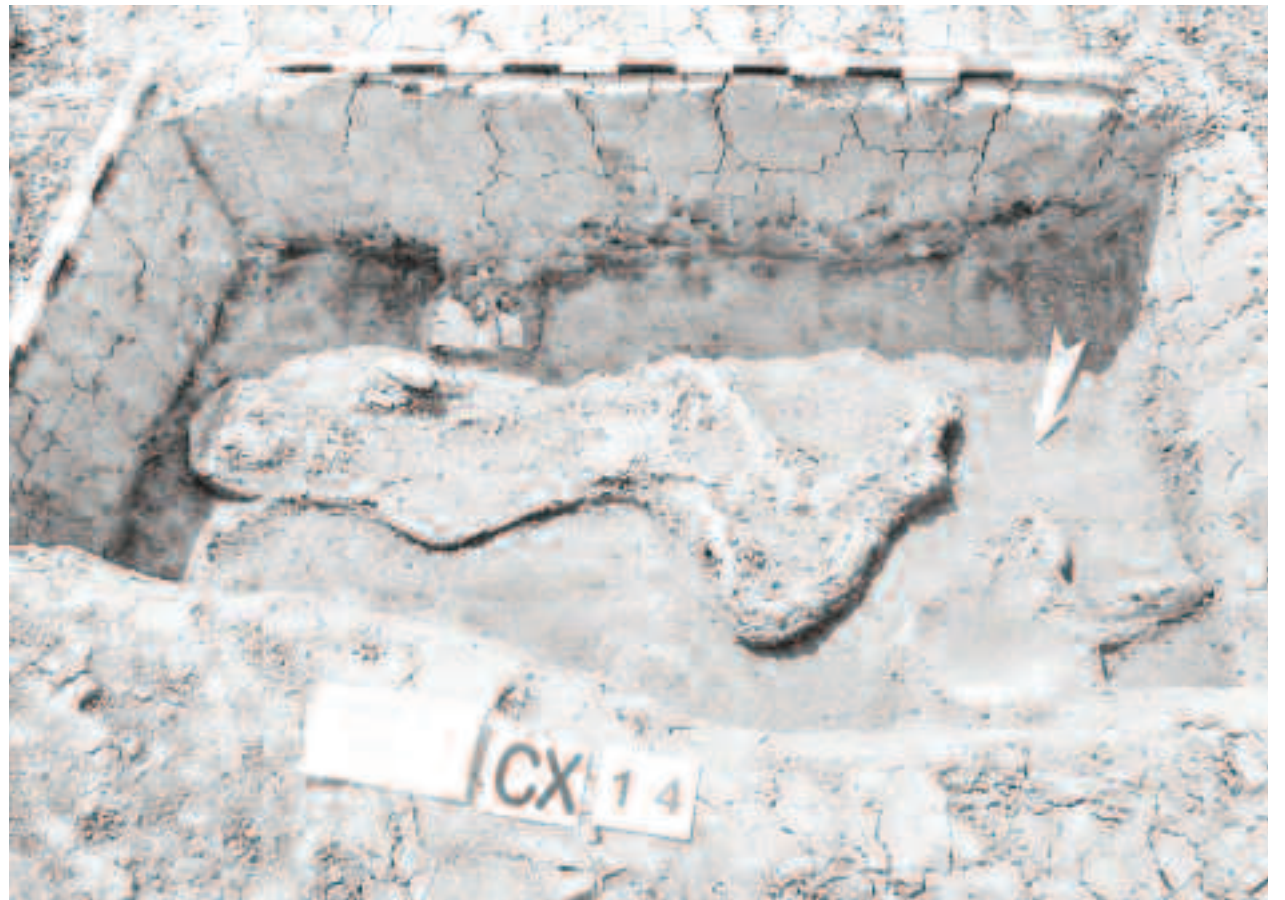
În aceste locuințe trăiau, probabil, familiile extinse sau chiar mai multe familii înrudite.

Din așezarea neolitică au fost cercetate în amănunt 103 complexe, din care 3 gropi de ofrande, 6 gropi de provizii, 8 gropi de extracție a lutului, 33 de gropi de stâlp, 2 șanțuri, precum și 40 de gropi fără funcționalitate stabilită.

Unele dintre aceste gropi pentru stâlpi aveau la baza lor depuse ofrande, precum vase ceramice, și topoare din piatră, ofrande ce aveau menirea de a asigura trănicia viitoarei locuințe. Deosebit de spectaculoase sunt cele 11 morminte în care defuncții au fost îngropați împreună cu inventare alcătuite din vase de ceramică, topoare din piatră șlefuită și unelte din piatră cioplite.

Toată această concentrație de materie primă de la Moftin indică o bunăstare a populației și raporturi comerciale strânse cu comunitățile din jur, a mai precizat arheologul Cristian Virag.

"Ne-am dat seama că acest sit are un potențial uriaș, prin factura materialului ceramic, pentru că reprezintă o verigă lipsă pentru zona Careiului, face legătura între fenomenele culturale din zona Clujului și chiar mai jos, din zona

În toate cele 11 morminte au depuse ofrande de vase și obiecte ascuțite, cioplite din piatră. Acestea se așezau fie în stânga, fie în dreapta defunctului

Hunedoara, spre Câmpia Panonică și efectiv și invers.

Caracterul funerar al acestui sit este doar parțial reprezentat prin cele 11 morminte. Din păcate, caracterul solului nu ne permite să prezentăm foarte bine materialul osteologic, în schimb avem material ceramic de foarte bună calitate și foarte important pentru studierea acestei zone.

În toate aceste morminte au depuse ofrande de vase și obiecte ascuțite, cioplite din piatră. Acestea se așezau fie în stânga, fie în dreapta defunctului. Ce este important de precizat este faptul că acest tip de piatră nu se găsea în zona Careiului, este un material de import, ceea ce ne indică importanța așezării, precum și căile de comunicație dezvoltate la momentul respectiv.

Avem materiale care sunt aduse din zona Balcanilor, din zona Prutului, precum și din zona Slovaciei. Este un centru cultural care are bogate legături comerciale", a mai explicat Cristian Virag, în cadrul conferinței de presă.

Depunere de ofrande la construcția unei locuințe, ca să aducă bunăstare familiei

Acesta a făcut și alte precizări legate de materialele ceramice și depunerile de topoare, obicei frecvent practicat, în special în momentul fondării unei locuințe. "Am mai găsit aceste depuneri și în gropi de provizii, în locuințe, la stâlpul de temelie. Fie s-a descoperit un topor mare, fie mai multe și mai mici. Este o depunere de fondare care să aducă bunăstare casei în care urmează a locui o familie.

În anul 2020 am desfășurat, pe de-o parte, activități de salvare, preventive, pe de altă parte, măsurători geo-magnetice, pe zona deja identificată ca și o posibilă fortificație, care ulterior a și fost confirmată ca și fortificație, în urma acestor măsurători geo-magnetice.

Am descoperit o locuință, cu gropi de stâlp la exterior, care să susțină structura de acoperiș, "instalație" de foc și putem vedea și aceste tipuri de ofrande de fondare a locuințelor, în mai multe tipuri de gropi de stâlp", a declarat arheologul Cristi Virag.

Așezarea de la Moftinu Mare este situată pe un promontoriu

Asemănările așezării din Moftinu Mare cu unele situri din alte țări îi obligă pe istorici să aprecieze că acestea sunt așezări centrale, așezări care s-au format în zone de vaduri comerciale. Spre exemplu, așezarea de la Moftinu Mare este situată pe un promontoriu pe care, în Evul Mediu există atestat drumul principal prin care mlaștina Ecedea era traversată pe la sud.

Dincolo de dimensiuni, așezările de felul celei de la Moftin se deosebeau de așezările învecinate prin prezența marilor construcții circulare cu rol defensiv.

Funcționalitatea zonei centrale apărute de aceste megastructuri a fost stabilită în urma cercetărilor arheologice. Spre exemplu, la Polgar s-a constatat că cele 13-16 clădiri care au funcționat la un moment dat pe suprafața fortificată, erau orientate radial spre o clădire situată în poziție centrală. Reconstituirea arhitecturală întâmpină dificultăți datorită numeroaselor reconstrucții și adăugiri pe care le-au suferit clădirile din lut din zona centrală. Există însă date care susțin că cel puțin unele dintre aceste clădiri centrale erau etajate și aveau pereții pictați și decorați cu meandre.

Zona centrală a fost scenă pentru desfășurarea activităților cu caracter ritual

Artefactele găsite la Polgar și în alte câteva puncte sugerează că centrul mega-

structurilor circulare a fost o zonă non-rezidențială. Ceramica rutilă și numeroase fragmente de statui arată că zona centrală a fost scenă pentru desfășurarea unor activități speciale, cu caracter ritual. Inventarul ritual este prezent în toate fazele de refacere a zonei centrale, care a avut un caracter de loc sacru pe parcursul unei lungi perioade de timp, fiind vorba de mai multe secole.

Fără îndoială că impresionantele sisteme de fortificații concentrice construite în jurul locului sacru au fost concepute pentru a evidenția caracterul sacru și probabil pentru a-i impresiona pe contemporanii din alte așezări. Arheologii își pun întrebarea dacă aceste construcții megalomane de felul celei de la Moftinu Mare nu au avut, alături de caracterul religios și un caracter identitar.

Există indicii că aceste lucrări ample în pământ și lemn erau menite a aduna comunitatea în jurul unui proiect comunitar de mare amploare, de felul aceluia ce îl presupunea construcția / reconstrucția și întreținerea unui asemenea monument arhitectural.

"Totuși, de-a lungul timpului s-a putut stabili, pentru diferite situri, că erau mai importante decât alte așezări și că ele ar putea fi niște centre spirituale, fie că erau centre politice, unde stă un șef și o elită care controlează, fie centre economice, fie toate împreună. La Moftin, avem astfel de situație și acesta este cel mai vechi despre care se poate spune așa ceva. Au mai fost găsite de acum 1000 de ani, de acum 2000 de ani, diferite așezări, cum a fost la Călinești Oaș, la Căuaș, la Dindești. Dar acesta este vechi, chiar foarte vechi și extrem de spectaculos, ca și structura", a mai precizat arheologul Liviu Marta.

Toate aceste informații au fost prezentate în cadrul conferinței de presă care a avut loc în luna ianuarie 2021, la Muzeul Județean Satu Mare și aparțin arheologilor Cristian Virag și Liviu Marta.

A consemnat Mirela Filimon

REȚETE

Borș de vită cu sfeclă și smântână

Ingrediente:

450 g piept de vită cu os
un morcov mare curățat
o ceapă mare curățată
o rădăcină de pătrunjel sau păstârnac curățat
o țelină mică curățată
o sfeclă roșie curățată
1/4 varză albă mică curățată
un cartof mare
o cană de roșii în bulion sfărâmate
un pahar de smântână fermentată
2 căni de borș
o lingură de leuștean tocat
o lingură de pătrunjel tocat
4-5 boabe de piper negru
o lingură sare

Mod de preparare:

Carnea se taie cubulețe de câte 2 centimetri, după ce a fost spălată bine, apoi se pune la fiert în 2 litri și jumătate de apă. Zarzavatul se taie în cubulețe mici.

Sfecla se fierbe în borș și se lasă în vasul în care a fiert. Când carnea nu mai ridică spumă, se adaugă zarzavatul, varza, sarea și piperul boabe, continuând fierberea încă 10 minute. Se adaugă cartofii, roșiile, și se lasă la fiert alte 20 de minute. Când carnea și legumele sunt fierte, se adaugă borșul cu sfeclă, jumătate din verdețată și se mai dau câteva clocote. După ce ciorba este gata, focul se oprește, și se adaugă restul de verdețată. Ciorba se servește cu smântână și ardei iute.

Pulpe de pui cu ghimbir și curcuma

Ingrediente:

4 pulpe de pui
250 g de iaurt gras
4 căței de usturoi
1 bucată de ghimbir
2 linguri de coriandru pulbere
1 linguriță chimen pulbere
1/2 linguriță curcuma
1/2 linguriță boia iute
zeama de la o lămâie
ulei de măsline extravirgin
colorant alimentar roșu pulbere
sare

Mod de preparare:

Pulpele de pui se crestează adânc cu un cuțit bine ascuțit. Se amestecă zeama

de lămâie cu un praf de sare, curcuma și ulei de măsline, apoi se toarnă peste pulpe. Se amestecă în blender usturoiul, ghimbirul, boiaua iute, coriandru, chimenul, colorantul și iaurtul. Toate acestea se mixează pentru a se obține o pastă omogenă. La aceasta se adaugă pulpele, se întorc pe toate părțile, pentru a fi complet acoperite cu sos, și se lasă la marinat peste noapte. Pulpele se coc 30 de minute la cuptorul încins, la 180 de grade și se servesc fierbinți.

Apa de trandafiri catifelează tenul rapid și eficient

Unul dintre cele mai eficiente produse pentru îngrijirea tenului este apa de trandafiri. Fie că este preparată acasă, fie că este cumpărată gata îmbuteliată, acest produs delicat face minuni pentru orice tip de ten.

Nu doar că miroase plăcut, are în compoziție doar două ingrediente 100% naturale, dar are și o mulțime de beneficii.

Ajută foarte mult tenul sensibil, chiar cu probleme precum roșeața sau acnea. Are proprietăți antiinflamatoare, antiseptice, antivirale, astringente, efect tonic și revigorant, fiind potrivită oricărui tip de ten.

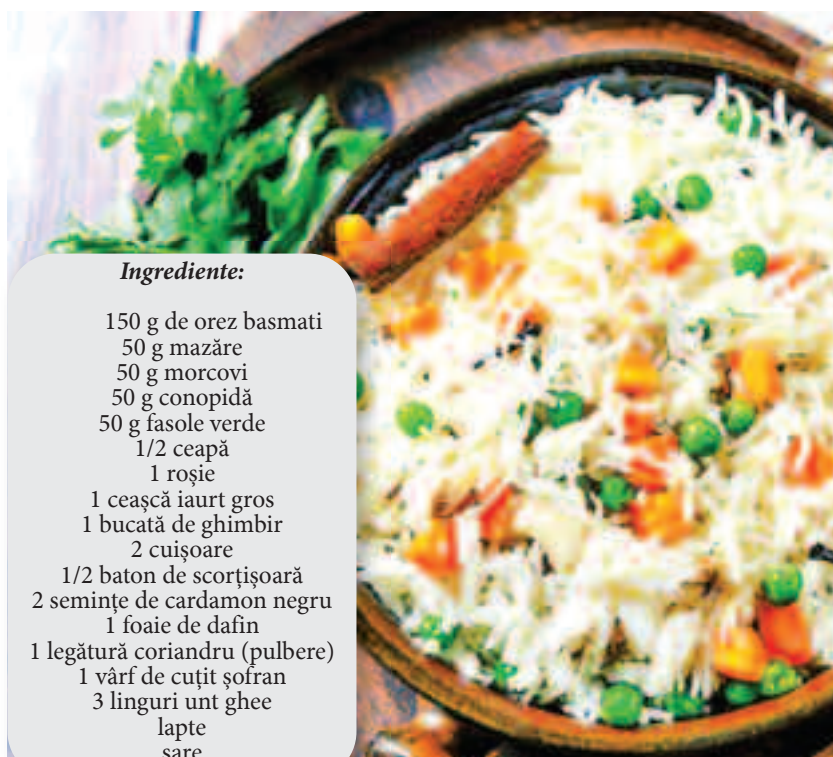
În ce privește roșeața, este cunoscut faptul că aceasta este cauzată de dilatarea capilarelor, de cele mai multe ori. Grație efectului astringent pe care îl are asupra acestor vase de sânge aflate chiar sub nivelul pielii, apa de trandafiri este un produs recomandat împotriva petelor roșii, precum și rozaceei.

Persoanele care au tenul iritat, uscat și sensibil, sau eczeme trebuie să folosească acest remediu naturist. Va calma și va împășa tenul după prima pulverizare, fiind utilă și imediat după epilare.

Având proprietăți antibacteriene și

Orez cu legume

Ingrediente:

150 g de orez basmati
50 g mazăre
50 g morcovi
50 g conopidă
50 g fasole verde
1/2 ceapă
1 roșie
1 ceașcă iaurt gros
1 bucată de ghimbir
2 cuișoare
1/2 baton de scorțișoară
2 semințe de cardamon negru
1 foaie de dafin
1 legătură coriandru (pulbere)
1 vârf de cuțit șofran
3 linguri unt ghee
lapte
sare

Mod de preparare:

Ceapa și ghimbirul se toacă mărunt. Morcovii, conopida, fasolea și roșia se taie bucăți. Untul ghee se pune într-o cratiță, apoi se adaugă cuișoarele, scorțișoara, semințele de cardamon și foaia de dafin. Se lasă puțin să se călească și apoi se adaugă în cratiță ghimbirul, pulberea de coriandru și ceapa. Se mai adaugă legumele tocate și iaurtul. În cratiță

se toarnă 5 cești cu apă și se adaugă o linguriță cu sare. Se lasă acoperit la fiert timp de 10 minute, la foc mare. După ce au trecut cele 10 minute, se adaugă orezul, iar după alte 4 minute, se adaugă și mazărea și se mai lasă la fiert timp de 4 minute. Se înmoaie șofranul în lapte și se toarnă peste orez, fără a se amesteca. Se pune din nou capacul și se lasă la fiert, la foc mic, încă 5 minute. Se pune orezul în forme, dacă preferați să îl serviți așa, apoi se răstoarnă pe farfurii și se servește decorat cu șofran.

Prăjitură din griș

Ingrediente:

225 g de griș
450 g zahăr
100 g de unt
600 ml apă
4 linguri fulgi de cocos (uscați)
1 lingură semințe de mac
6 semințe de cardamon

Mod de preparare:

Se amestecă într-o cratiță grișul, zahărul, fulgii de cocos, semințele de mac și cele de cardamon și se diluează cu apă turnată treptat. Se dă pe foc și se amestecă ingredientele, până când începe să clocotească. Flacăra trebuie să fie dată la minim în acest moment, și se amestecă până când se obține un amestec moale.

Untul topit se adaugă abia la sfârșit și doar treptat, amestecând constant. Compoziția se transferă într-o tavă sau un vas ceramic termorezistent. Se nivelează cu o spatulă umezită cu apă rece, în așa fel încât stratul format să aibă o grosime de cel mult doi centimetri. Se lasă la răcit, apoi se taie prăjitura în triunghiuri, pătrate, sau orice altă formă preferată. Bucățile obținute se așează pe un platou și se țin la rece, până în momentul servirii.

antiseptice, este utilă persoanelor care se confruntă cu forme ușoare de acnee. În același timp, este unul dintre cele mai potrivite tipuri de demachiant, pe care tenul îl adoră, dat fiind faptul că are ingrediente 100% naturale, iar pielea absoarbe cel puțin 60% dintre ingredientele care se aplică pe suprafața sa.

Se aplică câteva picături pe discheta de bumbac și se curăță tenul ușor.

Rețetă de apă de trandafiri

Obținerea acestui produs este foarte simplă. Singurele ingrediente care sunt necesare sunt apa distilată și câteva petale de trandafiri.

Speciile indicate de la care ar trebui să fie petalele sunt Rosa Damascena, Rosa Centifolia sau Rosa Gallica. De asemenea, se pot folosi și petalele trandafirilor cultivați organic în grădini.

Petalele de la mai mulți trandafiri se desprind de pe tulpină și se limpezesc cu apă, într-o sită mare, pentru a îndepărta praful, murdăria sau eventuale insecte.

Se adaugă petalele curățate într-o oală din inox și se toarnă apă distilată astfel încât să acopere petalele, dar și cât să le permită să plutească. Atenție la cantitatea exagerată de apă! Produsul finit nu trebuie să fie foarte diluat.

Se acoperă oala cu un capac potrivit, astfel încât să fie foarte bine acoperit. Se lasă la foc mic, până când petalele își pierd din culoare, în funcție de specie putând deveni chiar transparente.

Se stinge focul și se lasă la răcit, aproximativ 30-60 de minute, apoi se strrecoară cu sita și se toarnă în recipientul dorit. De preferat, apa de trandafiri se va păstra într-un recipient cu pulverizator, acesta fiind și varianta cea mai răspândită de comercializare.

Pagină realizată de Mirela Filimon

„Din punctul meu de vedere, sterilizarea este cea mai bună și umană abordare pentru gestionarea problemei câinilor fără stăpân. Consider că mentalitatea oamenilor referitor la sterilizarea câinilor s-a schimbat mult în bine în ultimii ani, rezultatele se văd, dar cu siguranță încă mai este mult de lucru”.

INTERVIU

Elena Bonea: sterilizarea este cea mai bună abordare pentru câinii fără stăpân

„Numai când vei iubi un animal vei simți iubirea cu toată inima”, scria Anatole France. Dragostea pentru necuvântătoare a fost de-a lungul vremii subiect tratat de foarte mulți mari autori ai lumii. Animalele au posibilitatea de a ne oferi permanent hrană sufletului. Pornind de la această idee, povestim cu medicul veterinar Elena Bonea despre ce înseamnă meseria sa, de unde dragostea pentru necuvântătoare, cum o cultivăm și mai ales, cum ne putem implica dintre noi în protejarea animalelor.

- Elena, pentru început te rog să te prezinți cititorilor noștri.

- În primul rând, doresc să vă mulțumesc pentru prezenta invitație de a vorbi despre mine în paginile Informația de Duminică, iar cititorilor să le urez un an frumos în compania prietenilor necuvântători. Activitatea mea profesională se desfășoară în concordanță cu ideea de a apăra și salva viața sub orice formă biologică ar fi ea, idee ce m-a făcut să urmez cursurile Facultății de Medicină Veterinară din Cluj-Napoca. La momentul actual sunt medic veterinar clinician în cadrul unui cabinet din Satu Mare, având ca principală specializare chirurgia generală. Ca și alte domenii medicale, consider că și medicina veterinară este un domeniu în permanentă dezvoltare, iar serviciile de specialitate oferite clienților, respectiv pacienților, trebuie să fie de actualitate și de cea mai bună calitate. În urma experienței, a participărilor la diferite manifestări științifice și absolvirii masterului, am dobândit cunoștințe avansate de Reproducere, obstetrică și ginecologie, chirurgie specială, animale exotice, pe care le-am aplicat cu succes în practica de zi cu zi.

- Ce te-a determinat să alegi studiul medicinei veterinare? Cum începe povestea?

- Răspunsul este unul foarte simplu, și anume fascinația pentru lumea necuvântătoarelor. Am avut norocul să fiu în mijlocul naturii încă de mic copil și astfel să interacționez cu diferite animale, iar de acolo totul a venit natural mai târziu când a sosit momentul să fac alegerea profesiei. Îmi amintesc și acum cu plăcere prima experiență de acest gen, când am găsit un câțel bolnav, cu viermi, pe care l-am dus acasă și l-am tratat cum am putut eu mai bine, l-am salvat și mi-a devenit în scurt timp cel mai bun prieten, iar pierderea lui îmi aduce și acum tristețe.

- Elena, ce calități crezi că trebuie să aibă un medic veterinar?

- Medicina are mereu dificultățile ei, dar pot spune sigur că pentru a trata animale e nevoie de o abordare diferită. Deoarece comunicarea cu pacienții este non verbală, trebuie să îți culegi informațiile necesare prin alte metode și ai nevoie de răbdare pentru a face pacientul cooperant câteodată. Atenția la detalii este de asemenea foarte importantă, deoarece pacientul nu prezintă simptome

evidente și caracteristice unei singure patologii.

- Foarte mulți dintre noi am văzut cum se muncește într-un cabinet veterinar. Și încă de la prima vedere, noi cei care nu avem această profesie, ne întrebăm cum se face că medicul veterinar nu se teme de animale?

- Teama noastră, a oamenilor, vine

în general din necunoscut, iar noi, ca și profesioniști, cunoaștem animalele. Cunoscând aceste ființe minunate, nu ne este frică de ele.

- Iubești animalele și derulezi la Satu Mare proiecte sociale deosebite. Am să te rog să ne spui când au început și cine beneficiază de ele.

- Întotdeauna am considerat că trebuie să ajutăm și animalele fără

stăpân și deopotrivă să ajutăm și comunitatea locală sătmăreană. Alături de salvatorii de la Asociația Free Life și Asociația Tierhilfe Austria, avem două proiecte sociale în desfășurare: programul de sterilizare gratuită a câinilor care nu sunt de rasă pentru proprietarii fără venituri sau pentru cei cu venituri financiare mici, inclusiv pensionari cu pensii mici, și un al doilea proiect de sterilizare gratuită pentru cine adoptă și devine stăpânul unui câine de pe stradă, indiferent de venituri. Aceste

programe caritabile vor continua și în acest an.

- De la căței să mergem la pisici.

- La finele anului trecut, în decembrie, luna în care toate lucrurile devin magice, am desfășurat un proiect caritabil deosebit intitulat „1000 de conserve pentru pisicile din România”, cu fonduri din străinătate, beneficiarii fiind pisicile Adăpostului Forever Home- Romania Cat Rescue din Carei. Am fost impresionată de cele peste 200 de pisici din adăpost, toate salvate de pe străzi, inclusiv din Satu Mare. Vreau să menționez că acolo, la Carei, deși au fonduri limitate, donațiile sunt și ele limitate, s-a reușit un lucru minunat, oamenii și-au pus sufletul în tot ceea ce înseamnă acest adăpost pentru pisici, iar rezultatele sunt uimitoare.

- Asistăm în ultimii ani la scene în care unii pe care nu îi putem numi oameni maltratează animale, în special câini fără stăpân. În calitate de medic veterinar care salvează vieți practic, cum vezi legislația actuală în ceea ce privește protecția animalelor fără stăpân?

- Legislație există pentru astfel de cazuri, trebuie doar să se aplice! Și atunci când aceasta se va aplica, sunt convinsă că lucrurile se vor schimba vizibil în bine.

- Știm că sterilizarea e soluția pentru a rezolva problema câinilor fără stăpân. Cât de mult s-a schimbat mentalitatea noastră în acest domeniu? Apelăm la medicul veterinar pentru sterilizarea animalului de companie sau în continuare îl lăsăm să se înmulțească și îi abandonăm puii pe străzi?

- Din punctul meu de vedere, sterilizarea este cea mai bună și umană abordare pentru gestionarea problemei câinilor fără stăpân. Consider că mentalitatea oamenilor referitor la sterilizarea câinilor s-a schimbat mult în bine în ultimii ani, rezultatele se văd, dar cu siguranță încă mai este mult de lucru. Iar persoanele care până acum nu și-au permis financiar o astfel de sterilizare, pot acum să beneficieze de acest lucru prin proiectele caritabile pe care le am în desfășurare.

- Suntem la început de an. Ce proiecte dorești să implementezi la Satu Mare în 2021?

- Idei pentru proiecte frumoase sunt și pentru acest an, iar alături de colaboratori, oameni dragi și iubitori de animale, vreau să încercăm să găsim părghiile și fondurile necesare pentru implementarea lor. În acest sens, mi-aș dori să facem un program prin care să ajutăm și pisicile din Satu Mare. Și, desigur, să continuăm proiectele din anul precedent.

A consemnat Ioana Vladimirescu

ISTORIE

Armata Roșie și Biroul Politic al P.C.U.S.

Arestarea lui Lavrentie Beria a adus multe necazuri Biroului Politic al P.C.U.S. și le-a provocat migrene majorității membrilor. Abia au apucat să scoată un suspin de ușurare când Lavrentie Beria a fost transferat în celula cea mai sigură a adăpostului antiatomic al închisorii centrale militare.

Mareșalul Jukov a cerut prin telefon să vorbească cu Bulganin, Ministrul Forțelor Armate al U.R.S.S.. La sfârșitul conversației, Bulganin, și-a anunțat colegii din Biroul Politic, adunați în „Marea Sală a Comisarilor Poporului”, „că mareșalul Jukov a reușit să deschidă seiful din apartamentul lui Beria și să găsească toată arhiva tovarășului Stalin, care dispăruse. Malenkov a fost primul care a reacționat și i-a cerut lui Bulganin să transporte toate documentele la Secretariatul Biroului Politic”.

Faptul că Armata Roșie îl capturase nu numai pe Beria viu, dar și toate documentele alese și păstrate din „Epoca lui Stalin”, a creat din punct de vedere al lui Malenkov și al Biroului Politic al P.C.U.S., o situație deosebit de nouă.

Documentele lui I.V. Stalin erau aflate în mâinile mareșalului Jukov

Dintr-o dată era evident că militarii erau doar executorii voinței și a hotărârilor P.C.U.S., prin lichidarea lui Beria, dar că aveau intenția de a prelua toată puterea. Prin eficacitatea ei, puternica organizație care a ajutat la arestarea lui Lavrentie Beria și neutralizarea tuturor colaboratorilor săi susceptibili de a se opune la cea mai mică rezistență, a apărut ca o forță autonomă, perfect rodată, în ciuda câtorva semne de ezitare și incoerență să se ridice împotriva P.C.U.S..

Arestarea lui Beria în viață, cât și documentele lui I.V. Stalin, erau aflate în mâinile mareșalului Jukov și a generalilor săi, altfel spus, militarii reprezentau toți membrii Biroului Politic al P.C.U.S., ei erau conștienți că acest lucru era o amenințare cumplită de acuzare publică împotriva tuturor membrilor din conducerea partidului (Beria le-a întocmit fiecăruia dosare, pe care le folosea în luarea deciziilor lui Stalin).

Malenkov, Molotov, Vorosilov și Hrușciiov au reușit să-l convingă pe Bulganin că întregul caz a lui Beria trebuie lichidat cât mai repede, cât mai discret în interesul P.C.U.S. și al U.R.S.S.. De remarcat că Jukov și Moskalenko au refuzat și au cerut să-l facă pe Beria să tacă. Ei au explicat că l-au arestat și că trebuie judecat cu toți colaboratorii lui. Această luptă secretă dar tenace între Biroul Politic și grupul de mareșali și generali a durat 20 de zile.

Intr-un interviu acordat publicației centrale a Partidului Comunist Italian, Nikita Hrușciiov a mințit că Beria (...) „a fost ucis când a încercat să opună rezistență la arestare”.

Grupul de mareșali și generali în frunte cu Jukov nu au cedat. Ei au susținut că Lavrentie Beria să fie arestat, anchetat și să fie judecat public.

În ziarul Pravda din 10 iulie 1953, a fost publicat un comunicat prin care se

arăta : (...) „Plenara Comitetului Central al P.C.U.S., a adoptat Raportul tovarășului Malenkov privind activitățile criminale ale lui Lavrentie Beria îndreptate împotriva P.C.U.S. și a Statului Sovietic, cu intenția de a răsturna puterea sovietică în interesul capitalului străin”.

Mareșalii și generalii au trebuit să facă concesii, adică ei au acceptat ca Lavrentie Beria și acoliții săi să fie judecați în secret.

Pentru prima dată după zilele sumbre din 1936 – 1938, când I. V. Stalin a lichidat „militarii” din cauza influenței prea mari pe care o luaseră în societatea sovietică și în conducerea U.R.S.S., militarii redevenind activi, apăreau din nou ca o forță prezentă, vizibilă și foarte activă în viața politică a U.R.S.S.. Militarilor li s-au dat drepturile, în schimb ei îi recunoșteau pe Molotov, Malenkov, Vorosilov și Hrușciiov, ca ghizi ai Partidului Comunist și ai poporului sovietic.

La 10 iulie 1953, în Biroul Politic al P.C.U.S., Mikoian a prezentat tabloul „epurărilor”

În ziua de joi, 10 iulie 1953, Biroul Politic al P.C.U.S. a ținut ședința obișnuită. Malenkov nu a declarat ședința deschisă, l-a așteptat pe Molotov care trebuia să facă un Raport. La insistențele lui Bulganin și ale lui Jukov, pe ordinea de zi s-a trecut un punct : „Prezentarea și analiza poliției politice interne a U.R.S.S.”. Raportul a fost prezentat de Anastase Mikoian, el a prezentat un tablou al „epurărilor”, adică a arestărilor, deplasărilor, mutațiilor de funcționari din Ministerul de Interne, cât și a reacțiilor organizațiilor partidului și a cetățenilor. Când Mikoian a terminat, Bulganin a cerut primul cuvânt.

În procesul verbal al ședinței se arăta că Bulganin (...) „și-a exprimat dorința de a-i vedea eliberați (...)... din lagărele de muncă forțată (gulaguri) pe toți soldații și ofițerii Armatei Roșii făcuți prizonieri de război de germani, în timpul celui De-al Doilea Război Mondial și închiși în gulaguri că au pactizat și s-au predat dușmanului”.

Molotov i-a răspuns lui Bulganin : (...) „Nu e loc acum pentru zgomotul eventual provocat de reabilitarea ofițerilor. Au fost cu toții eliberați și s-au întors la unitățile lor. Trebuiau formate comisii speciale care cu organele judiciare să examineze fiecare caz al prizonierilor de război luați de germani. Printre aceștia sunt și criminali, trădători, spioni și colaboratori cu armata germană”.

Mareșalul Jukov a reacționat violent și a cerut (...) să se accepte propunerile lui Bulganin, insistând asupra faptului că Bulganin a dat citire listei revendicărilor militarilor. (...) El a propus eliberarea tuturor ofițerilor arestați de Beria, reabilitarea ofițerilor și a soldaților nevinovați și a celor uciși în închisori și în gulaguri, să se acorde pensii familiilor lor. În anul 1945 au fost uciși mai mult de 15000 de ofițeri și militari. (...) „Promulgarea legii asupra invalidilor de război și deschiderea unei anchete asupra crimelor din 1945 și până în golful Petru cel Mare lângă Vladivostok a fost în centrul atenției”. (...) „Nikita Hrușciiov a întrebat despre

Faptul că Armata Roșie îl capturase nu numai pe Beria viu, dar și toate documentele alese și păstrate din “Epoca lui Stalin”, a creat din punct de vedere al lui Malenkov și al Biroului Politic al P.C.U.S., o situație deosebit de nouă. Dintr-o dată era evident că militarii erau doar executorii voinței și a hotărârilor P.C.U.S., prin lichidarea lui Beria, dar că aveau intenția de a prelua toată puterea.

ce crime era vorba ? (...) Mareșalul Jukov, roșu de furie i-a răspuns : „Întrebați-l pe Vorosilov, el știe mai bine decât mine. Vorosilov a răspuns că el nu știe nimic”.

Jukov era cunoscut ca o persoană vulcanică, dar și pentru corectitudinea sa. (...) „Pur și simplu a strigat: De ce minți? Abakumov ne-a dat toate datele pe care le prezint. Tu, Vorosilov împreună cu Malenkov, Molotov, Kaganovici, Hrușciiov și Mikoian... toți veți fi judecați de Tribunalul Poporului. Veți vedea cum judecă poporul public, voi acționați ca niște lași...”.

Molotov a apărut în scenă cu întârziere și a spus: (...) “Trebuie să rezolvăm imediat o situație excepțională”. (...) “A deschis dosarul cu documente și s-a exprimat: E vorba de situația Uniunii Sovietice printre marile puteri ale lumii. Este în joc destinul patriei noastre și destinul păcii. Am tradus o notă diplomatică comună din partea S.U.A., Angliei și Franței și ne propune, pe un ton de „ultimatum”, reuniunea celei de-a patra conferințe cu privire la Germania. A mai explicat și realizarea păcii cu Germania. Se cere ca U.R.S.S. să propună un loc unde să se țină conferința în cel mai scurt timp”.

Nikita Hrușciiov a vorbit primul. Ce lucruri a subliniat? (...) „Această inițiativă a Occidentului era vizibilă datorită rezultatului întâlnirilor și a corespondenței pe care Lavrentie Beria le-a avut cu reprezentanții S.U.A. și Germaniei și că Biroul Politic nu a cunoscut nimic. Iată de ce înainte de a lua o hotărâre trebuie să fie interogată Beria și să fie forțat să mărturisească. La propunerea sa s-au alăturat și Malenkov, Mikoian și Molotov”.

Profitând de comemorarea celei de-a opta aniversări a atacului „trădătorului Hitler”, adică a începutului celui de-al Doilea Război Mondial, un grup de invalizi de război din Leningrad au cerut să fie primiți de Comandamentul Regiunii Militare a Leningradului, pentru a le expune problemele, dificultățile și revendicările lor. Întâlnirea a fost fixată pentru 22 iunie 1953.

Cei 25 de vechi ofițeri, invalizi de război s-au prezentat în Marea Sală a vechiului palat țarist. Erau acoperiți de medalii și ordine. Patru au fost în scaune cu rotile, doi erau orbi, ceilalți în cârje, cu picioare artificiale, mâneci goale agățate de uniformă. Toți s-au referit la Abakumov, pe care l-au văzut mai rău decât pe Hitler. El a organizat „centre de îngrijire” și reeducare (gulaguri) pentru invalizii de război, pe coasta Extremului Orient, în Mancuria și în golful Petru cel Mare lângă Vladivostok. (...) În timp ce țara sărbătorea victoria din anul 1945, au fost transportați în vagoane de vite deschise, mergând câte 15 zile până la o lună. Au fost transportați cu rănile deschise, neputincioși, fără aparatură, fără personal medical. În timpul transportului, decesele au fost de 60 %, iar cei morți erau transportați de militari și așezați în grămezi. Nimeni nu consenma numărul morților, nici unde erau îngropați. Centrele de reeducare (gulagurile) erau instalate pe plaje în 30 de barăci. „Eram cam 30000 de oameni considerați ca o „hidră” ciumată, ne hrăneau singuri și ne conduceam unii pe alții”.

I.V. Stalin a anulat și a interzis pe

Gheorghe Jukov (1 decembrie 1896 - 18 iunie 1974), militar și politician sovietic, a cucerit Berlinul în aprilie 1945. În 1953 Jukov a sprijinit acțiunea de eliminare a lui Lavrentie Beria

teritoriul U.R.S.S., toate organizațiile sociale sau socio-politice, în afară de Partidul Comunist, a Comsomolului și a Uniunii Sindicatelor. Din anul 1935 a interzis Asociațiile deportaților și a prizonierilor. I.V. Stalin n-a autorizat și mai degrabă, n-a organizat decât formațiuni care-i puteau fi în interesul său.

Cel puțin trei milioane de ofițeri, soldați și deținuți politici au trecut în perioada 1945-1949 prin gulaguri

Ce însemna reeducarea? (...) „Mergeam în rând pe malul apei, indiferent de starea noastră fizică. Cei care erau mai în putere umpleau găleți cu apă și le aruncau pe oamenii înșirați pe plajă. Gardienii înarmați de la N.K.V.D. spuneau că așa trebuie făcută baia îmbrăcați”. (...) În primăvara anului 1946, s-a declanșat o epidemie din cauza cruntei mizerii din barăci, au murit peste 30000 de invalizi numai dintr-un sector. Cel puțin trei milioane de ofițeri, soldați și deținuți politici au trecut în perioada 1945-1949 prin gulaguri. Iată ce-a declarat Abakumov la interogatoriul din 17 septembrie 1954: (...) „Ministrul Beria, sub ordinele căruia lucram ca Șef al Contraspionajului Militar, mi-a dat ordin să fiu neîndurător ca pe front”.

Alte mărturisiri ale membrilor delegației militare din Leningrad: (...) „... În numele a șase milioane de invalizi de război, cerem recunoașterea situației noastre dezastruoase. Cerem o pensie mai mare de invaliditate, cerem dreptul la asistență medicală, cerem drepturi pentru familiile noastre care mor de foame”.

Dintr-o altă declarație a lui Abakumov din detenție : (...) „După victoria de la Stalingrad din anul 1943, tovarășul Lavrentie Beria ne-a anunțat că trebuie soluționată problema răniților și mai ales a răniților de război... până atunci, serviciile noastre nu se ocupă de aceste probleme. Un număr de 1700000 din oamenii noștri reînțorși din prizonieratul german s-au întors vii, au fost duși în gulaguri, unde au fost uciși peste un milion. (...) Am

făcut și o informare pentru I.V. Stalin, care a fost nepăsător”.

Pe lângă marile frământări din Armata Roșie față de P.C.U.S. și U.R.S.S., autorii prezentului studiu se vor referi și la o altă situație extrem de gravă cu privire la foametea din perioada anilor 1932-1933 din Ucraina (grâнарul U.R.S.S.), cunoscută sub numele de „Holodomor”, care a fost indusă în mod voit de I.V. Stalin și de Statul Sovietic.

Timp de doi ani, I.V. Stalin a ordonat strămutarea a sute de mii de ucrainieni, cu scopul de a putea hrăni populația U.R.S.S.. Autoritățile sovietice au luat cu forța produsele, animalele, păsările și terenurile agricole din Ucraina, aceluia care s-au opus cu vehemență colectivizării staliniste. Foarte mulți ucrainieni au fost deportați în Siberia, cei rămași au murit de foame. (Alexandra Manetova, reprezentant la Holodomor Museum). (...) “Țăranii ucrainieni rămași, s-au hrănit cu frunzele din ierburi, urzici și alte plante. Au ajuns să mănânce baliga animalelor, iar unii copii consumau propriile excremente. Cea mai groaznică alternativă a fost canibalismul, deci ucrainenii se mâncau între ei. Părinții își mâncau copiii, în final murind și ei de foame”. (Timothy Snyder, istoric din Yale). Unele estimări ale morților în urma Holodomorului, arată în jur de 3,3 milioane de oameni. (...) “Directorul General de la National Museum Memorial of Victim of The Holodomor afirmă că aproape șapte milioane de oameni au murit în Ucraina și trei milioane în afara spațiului ucrainean”.

De remarcat este și faptul că pentru prima dată a fost recunoscut Holodomorul, drept un genocid abia în anul 2006 în statele : Australia, Canada, Columbia, Ecuador, Estonia, Georgia, Ungaria, Letonia, Lituania, Mexic, Paraguay, Peru, Polonia și Vatican.

Anual din 1998 și până acum, în a patra săptămână din noiembrie, ucrainenii îi comemorează pe cei care au murit în Holodomor.

-va urma-

Prof. dr. Ioan Corneanu, Ing. Mircea Pîrlea, Av. Nicolae Decse

Ca o consecință a meritelor sale științifice, Uniunea Internațională a Astronomilor a atribuit, în anul 1976, numele lui Spiru Haret unui crater de pe fața invizibilă de pe Pământ a Lunii.

PERSONALITĂȚI

170 de ani de la nașterea lui Spiru Haret, matematician, astronom și om politic

Spiru Haret s-a născut la 15 februarie 1851 la Putna și a murit la 17 decembrie 1912 la București. Studiile primare le-a efectuat la Școala din Dorohoi, cele secundare, la Școala din Sărărie, Iași și la Liceul „Sf. Sava” din București (1862 – 1869), iar studiile superioare la Facultatea de Științe a Universității din București (1869 – 1874), unde și-a luat licența în matematici cu trei bile albe. A obținut prin concurs bursă de studii la Paris, unde obține a doua licență (august 1875) și apoi licența în științe fizice (1876). Ajunge doctor în matematici la Sorbona, cu teza susținută la 18/30 ianuarie 1878, având titlul *Sur l'invariabilité des grandes axes des orbites planétaires*, devenind primul român care și-a susținut doctoratul în matematici la Paris.

Spiru Haret ajunge profesor de mecanică (1878 – 1910) la secția fizico – matematică a Facultății de Științe a Universității din București, profesor de matematici la Școala de poduri și șosele (1882 – 1910) și la Școala de ofițeri de artilerie și geniu (1888). Este inspector general al școlilor (1883 – 1884), secretar general la Ministerul Instrucțiunilor (1883 – 1884), secretar general la Ministerul Instrucțiunii (1885 – 1888), membru corespondent al Academie Române (1879), membru titular (1892), Ministru al Instrucțiunii și Cultelor (1879 – 1899; 1901 – 1904; 1907 – 1910). A fost decorat cu „Coroana Italiei” (1903) și cu „Legiunea de onoare” (1908). Spiru Haret este creator al școlii românești de sociometrie (1910).

A refăcut calculele matematice asupra orbitelor planetare și a ajuns la concluzii epocale

Pasiunea pentru știință a lui Spiru Haret a pornit din clasa a III-a primară, prin lectura unor articole apărute în revista *Natura*, publicată de dr. Barasch. În perioada studiilor liceale a tradus tratatul de astronomie al lui Quelet Jacques. În teza de doctorat Haret a demonstrat generalizând cercetările anterioare făcute de P. S. Laplace (1749 – 1827), J. L. Lagrange (1736 – 1813) și Denis Poisson (1781 – 1840) și contrar opiniei generale de pe atunci, că axele mari ale orbitelor planetelor nu sunt invariabile, ci suferă perturbații. Demonstrațiile lui Haret au servit lui H. Poincaré (1854 – 1912) pentru o lucrare distinsă cu Marele premiu oferit de regele Oscar al Suediei (1799 – 1869), precum și ca obiect al tezei de doctorat a matematicianului J. Meffray, pentru teza sa de doctorat (1955).

Ecoul între specialiști a rezultatelor la care ajunsese Haret, a fost fulminant. Aceasta, întrucât, gânditor român a refăcut calculele matematice asupra orbitelor planetare și a ajuns la concluzii epocale. Sintetic vorbind sau reluând în mod concis conținutul de idei din lucrarea lui Haret, sunt de reținut dezbaterile care se purtau, încă din a doua jumătate a secolului al 18-lea, cu privire la elipsele descrise de planetele sistemului nostru solar. Atari dezbateri însă se revindicau în legile lui Kepler, potrivit cărora, planetele, mișcându-se în jurul soarelui, descriu elipse bine determinate și, prin urmare, au un caracter stabil.

Spiru Haret (15 februarie 1851 – 17 decembrie 1912)

La rândul său, Newton relevase cauzele, care produc aceste mișcări, descoperind legea atracției universale, în baza căreia, o planetă este atrasă de către soare cu o forță proporțională cu produsul maselor și invers proporțională cu pătratul distanței de la Soare la planeta respectivă.

În perioada în care Spiru Haret se afla la studii în Franța, au fost reluate dezbaterile cu privire la raporturile dintre părțile sistemului heliocentric, dar dintr-un alt unghi de vedere, nu acela al relației dintre Soare și sateliții săi și, deci, nu într-o optică centristă, ci dintr-o alta, care să redea relațiile reciproce dintre planete și, într-un fel, să releve efectele ce decurg din faptul că acestea se atrag sau se resping între ele. Astfel, dacă legea atracției universale este adevărată și, dacă ea acționează în toate direcțiile, atunci rezultă că nu numai Soarele atrage planetele care gravitează în jurul său și, deci, mișcarea în structurile noastre planetare nu este univocă. Aceasta, întrucât și planetele se atrag, ele între ele, e drept, cu forțe mult mai mici, deoarece masa lor este minusculă, în raport cu aceea a Soarelui, iar energia pe care o degajă este pe aceeași măsură.

Totuși mișcarea planetelor este influențată de câmpurile magnetice ale planetelor, ele între ele, motiv pentru care traiectoriile lor nu mai sunt elipse perfecte și, prin urmare, nu mai sunt absolut determinate, ci prezintă anumite perturbații de la forma eliptică pe care o aveau inițial. Întrebarea dificilă este aceea referitoare la efectul acestui fenomen și, anume: perturbațiile care apar în mișcarea eliptică sunt o constantă sau cresc exponențial? Altfel spus, traiectoriile planetelor rămân în apropierea acestora sau se îndepărtează de elipsă. De aici, însă urma o a doua consecință mai gravă, deoarece viza perspectiva de evoluție a sistemului nostru planetar. Fiindcă, abaterile traiectoriilor de la elipsă și creșterea exponențială a mișcărilor planetelor produc instabilitatea sistemului însuși și, prin urmare, este posibilă dezagregarea

bineînțeles, că a refuzat-o).

Fiecare dintre lucrările lui Spiru Haret, indiferent de dimensiunile ei și indiferent de domeniul de referință, constituie creații de prim ordin și rămân ca documente ale culturii naționale. Printre acestea însă, un loc de prim rang ocupă lucrarea lui de sinteză, intitulată *Mecanica Socială*, considerată de către specialiști ca “una din operele cele mai viguroase ale sociologiei europene” (G. Richard).

Tipărită la Paris, în anul 1910 și tradusă în limba română, abia în anul 1969, în această carte se aplică pentru prima dată calculul matematic în analiza fenomenelor sociale, iar “metoda mecanică e un sistem de judecăți care ne permite a determina mișcarea ce însoțește un fenomen”. Pornind de la Auguste Comte și invocându-i conceptele acestuia de “statistică și dinamică socială”, Spiru Haret a relevat că orice fenomen social poate fi reprezentat printr-o curbă. Astfel, curba mortalității are un minim de vârstă la 14 ani și două maxime: una între 0 – 1 și o a doua în jurul vârstei de 70 de ani. De asemenea, așa cum un punct matematic este caracterizat în spațiu, cu trei dimensiuni, prin trei coordonate (x,y,z), tot așa un individ este caracterizat prin trei coordonate: economice, intelectuale și morale.

Continuând analogiile dintre legile mecanicii și cele ale societății, Spiru Haret constată că energia societății crește de pe urma creșterii invențiilor, ca și de pe urma respectului tot mai mare pentru individ și că o societate este cu atât mai prosperă, cu cât randamentul său este mai mare, adică cu cât se cheltuiește mai puțin pentru obținerea unui produs. În aceeași lucrare, Spiru Haret a demonstrat că nerezolvarea problemei reformei agrare poate conduce la răscoale; a fost un sprijinitor al reformei agrare, a propus înființarea “obștilor țărănești”, a băncilor populare, a asociațiilor de vânzare în comun a produselor țărănimii.

Haret este organizatorul învățământului superior românesc

Rapoartele lui Spiru Haret referitoare la condițiile învățământului reprezintă studii cu caracter pedagogic, pe care le prezintă în articolele sale din *Revista Generală a Învățământului*, înființată de Spiru Haret în anul 1905. Haret este organizatorul învățământului superior românesc de după anul 1864. Haret a elaborat în anul 1889, legea privind reorganizarea învățământului profesional, de trei grade: elementar, inferior, superior. Școlile elementare pregăteau elevii pentru industria mică și meseriile domestice la sate, în școlile inferioare se predau cunoștințe pentru exercitarea meseriilor în domeniul industrial, iar în școlile superioare, pentru meserii care solicitau cunoștințe teoretice înaintate. Astfel, Spiru Haret a sprijinit orientarea realităților a învățământului, în care să se acorde o pondere ridicată științelor naturii.

Ca o consecință a meritelor sale științifice, Uniunea Internațională a Astronomilor a atribuit, în anul 1976, numele lui Spiru Haret unui crater de pe fața invizibilă de pe Pământ a Lunii.

Spiru Haret a contribuit prin lucrările sale la reforma calendarului, prin trecerea la stilul nou (1900), la recensământul populației țării (1903), folosind formulele statistice elaborate de matematicianul Antoine Deparcieux (1703 – 1768), precum și la răscumpărarea căilor ferate, concesionate unor societăți străine.

La împlinirea vârstei de 60 de ani, a fost sărbătorit în mod oficial, dedicându-i-se un volum omagial, intitulat *Lui Spiru Haret*. Ale tale dintru ale tale și care cuprinde un număr de 1228 de pagini.

Spiru Haret s-a stins din viață la numai 61 de ani, la data de 17 decembrie 1912, răpus de un cancer gastric și plâns de o națiune întreagă, dar, mai ales, de către țărani și de către învățători.

Operele lui Spiru Haret, publicate de către Comitetul pentru ridicarea monumentului său, în care rolul de seamă l-au avut istoricii ai literaturii, în frunte cu Gh. Adamescu, dar și matematicieni de renume, precum Gheorghe Țițeica, Miron Nicolescu, Nicolae Coculescu, datorită cărora au apărut 11 volume, care cuprind scrieri tipărite sau netipărite în timpul vieții, rapoarte asupra învățământului, texte de legi, expuneri și recenzii despre scrierile sale, corespondența cu persoane din țară și străinătate. Spiru Haret a fost un savant și în această calitate, a fost și un precursor, el anticipând, în special, teoria modelelor și cibernetica.

Lucrări de referință: Despre accelerațiunea seculară a mișcării medii a Lunii, în *Opere*, vol. X, București, 1880; *Sur l'invariabilité des grandes axes des orbites planétaires*. Séc. Édition, în *Mémoire de l'Observation astronomique de Paris*, 1885; În chestiunea țărănească, București, 1907; *Mecanica socială*, București, 1910; *Pata cea mai roșie de pe planeta Jupiter*, în *Analele Academiei Române*, seria II Tom. XXXIV, București, 1912; Raport despre aeroplanul Vlaicu, prezentat Academiei Române, în *Analele Academiei Române*, seria II Tom. XXXIV, București, 1911 – 1912; *Textele principalelor legi ale lui Spiru Haret*, în *Opere*, vol. III, București, 1935.

Bibliografie critică: Virgil Constantinescu-Galiceni și Ion Ungureanu, *Teorii sociologice contemporane*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1975; Constantin Rădulescu-Motru, *Domnul Spiru Haret ca sociolog*, în *Noua Revistă română din 19 decembrie 1910*; Gheorghe Țițeica, *Spiru Haret, discurs de recepție în Academia Română*, București, 1914; Gheorghe Țițeica, *Introducere la opere*, vol. X; P. A. Serakin, *Les Theories sociologiques contemporaines*, Paris, Payot, 1938; Gaston Richard, *La methode sociologique en Roumanie*, în vol. *L'Oeuvre du prof. Dimitrie Gusti*, în *Arhiva pentru științe și reformă socială*, anul XIII, 1936; Adamescu, Gheorghe, *Viața și activitatea lui Spiru Haret*, 1936; Malița, Mircea, *Manuscrisele tezei de doctorat a lui Spiru Haret*, 1955; Băldescu, E., *Spiru Haret în știință, filosofie, politică, pedagogie*, 1972; Orăscu, S., *Spiru Haret*, 1976; Teodorescu, N., *Haret, Spiru*, 1982.

Mircea Pirlea,
Biblioteca Județeană Satu Mare

Bibliografie:

- Băldescu, Emil – Spiru Haret în știință, filozofie, politică, pedagogie, învățământ, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1972
- Orghidan, Eugen – Spiru C. Haret, reformator al învățământului românesc, București, Editura Media Publishing, 1994
- Prodan, Viorica – Spiru C. Haret: bibliografie: 1815 – 1912, București, Biblioteca Centrală Universitară, 2005
- Enciclopedia marilor personalități din istoria, știința și cultura românească de-a lungul timpului, Volumul II G-O, București, Editura Geneze, 2000.

Actorul Armie Hammer se află în centrul unui scandal care îi amenință viitorul la Hollywood

Actorul Armie Hammer, cunoscut pentru rolurile din „Call Me by Your Name” și „The Social Network”, moștenitor al unei importante familii din industria petrolului, se află în centrul unui scandal sexual care ar putea să pună capăt carierei lui, scriu cei de la Variety.

De aproximativ o lună de zile, Hammer se află în centrul unor dispute serioase și asta datorită numeroaselor acuzații care i-au fost aduse.

Aparent, actorul a discutat prin mesaje cu mai multe femei cărora le expunea fetișurile sale - să bea sânge, să taie degete și să își subjuge partenerile sexuale. Înainte de asta, tot în mediul online, despre Armie Hammer s-a spus că este canibal. Între timp, el a renunțat la două proiecte cinematografice care se anunțau a fi de succes - comedia romantică „Shotgun Wedding”, unde ar fi jucat cu Jennifer Lopez, și „The Offer”, serial al Paramount Plus despre realizarea „The Godfather”. Totuși, mai multe surse consultate de Variety au spus că i-a fost cerut să facă asta. Mesaje neverificate, care dezvăluie conversațiile lui cu mai multe femei, au apărut în social media. Textele aparent trimise de el descriu și fantezii

legate de viol.

Una dintre fetele lui iubite a declarat pentru un tabloid că Hammer a vrut să îi mănânce o coastă. O alta a spus că el și-a înscris pe un cuțit inițialele pe pielea pelvisului ei.

Dincolo de acuzațiile obscene, care s-au transformat într-un spectacol media, femeile spun că înclinațiile sexuale ale lui Hammer sunt o perdea de fum și îl acuză de abuz emoțional, manipulare și constrângere. Hammer nu a vorbit despre veridicitatea mesajelor, iar cercul său de apropiați contestă acuzațiile de abuz. Un avocat al lui a declarat presei că acuzațiile aduse sunt „în mod evident, neadevărate”, susținând că orice interacțiune cu oricare dintre partenerii sexuali ai lui a fost „complet consimțită”.

Pentru Variety, avocatul Andrew Brettler a spus că „poveștile perpetuate în media reprezintă o încercare greșită de a prezenta o singură parte a scenariului cu scopul de a întina reputația domnului Hammer”.

La rândul său, actorul a respins ferm relatările: „Nu răspund la aceste acuzații de rahat”. El a mai precizat că cele vehiculate pe rețelele de socializare sunt „atacuri violente și false” împotriva sa. Nu a fost,

deocamdată, deschis niciun proces din partea femeilor care îl acuză.

Variety a aflat că echipa de avocați a lui Hammer este în curs de a solicita platformelor Instagram și Facebook să investigheze veridicitatea capturilor de ecran publicate. Potrivit unui

aproiat, Hammer a avut numeroase relații extraconjugale de-a lungul anilor, însă, a spus el, toate au fost consimțite și nu a avut un comportament abuziv.

Armie Hammer a jucat cel mai recent în „Death on the Nile”

(Disney), continuarea succesului „Murder on the Orient Express”, împreună cu Gal Gadot și Kenneth Branagh.

Producția a fost încheiată la finalul anului 2019, iar filmul urmează să fie lansat în septembrie 2021.

Christopher Plummer a încetat din viață

Actorul Christopher Plummer, originar din Canada, cunoscut pentru rolurile sale din „The Sound of Music” și „Beginners” a încetat din viață pe data de 5 februarie, în locuința sa din Connecticut. Era în vârstă de 91 de ani.

„Chris a fost un bărbat extraordinar care și-a iubit și respectat profesia cu eleganță, cu umor”, a declarat Lou Pitt, prieten bun și managerul lui Plummer.

„A fost o comoară națională care și-a cultivat rădăcinile canadiene. Prin arta și umanitatea sa, el ne-a emoționat inimile iar viața sa legendară va fi un exemplu pentru generațiile care vin. Va fi pentru totdeauna cu noi”.

Christopher Plummer a fost cunoscut pentru rolul Căpitanului Von Trapp din musicalul premiat cu Oscar „The Sound of Music” (1965).

În anul 2012 a câștigat un Oscar pentru rolul său din „Beginners”, devenind cel mai în vârstă actor din toate timpurile care câștigă un premiu al Academiei la categoria „cel mai bun actor în rol secundar”.

A avut o carieră apreciată pe scenă, fiind recompensat cu două premii Tony.

În film, a apărut în „The Insider”, „12 Monkeys”, „Star Trek VI: The Undiscovered Country” și „A Beautiful Mind”, și și-a împrumutat vocea pentru „Up”, „An American Tale” și pentru serialul de televiziune „Madeline” pentru care a primit un Emmy.

A primit prima nominalizare la Oscar pentru portretizarea lui Lev Tolstoi în „The Last Station” (2009).

În 2018, Plummer a devenit cel mai în vârstă actor selectat după ce l-a înlocuit pe Kevin Spacey în rolul J. Paul Getty în ultimul moment în „All the Money in the World”.

A câștigat premiul Emmy pentru miniseria NBC „The Moneychangers” și a jucat în „The Shadow Box” din 1980, produs de Paul Newman.

A fost căsătorit de trei ori, prima dată cu actrița Tammy Grimes, a doua oară cu jurnalista Patricia Audrey Lewis.

Cea de-a treia soție - actrița și dansatoarea Elaine Taylor, i-a rămas alături până la final. Actorul are o fiică, actrița Amanda Plummer, din căsătoria cu Tammy Grimes.

Mariah Carey are probleme în familie

Mariah Carey este acuzată de sora mai mică cu 8 ani pentru relatărilor făcute de cântăreață în cartea sa de memorii „The Meaning of Mariah Carey”, apărută toamna trecută.

Alison Carey cere cel puțin 1,25 de milioane de dolari pentru „provocarea unui imens disconfort emoțional cauzat de umiliția publică lipsită de suflet, răutăcioasă, răzbunătoare, josnică și complet inutilă a surorii mai mari deja afectate a păratei”.

Este contestat faptul că Mariah Carey o numește pe reclamantă „fosta soră” și că s-a folosit de carte pentru a o umili, după ce povești extrase din volum au fost preluate de presa din întreaga lume.

„Deja luptându-se cu trauma de neimaginat a copilăriei sale și fiind abandonată de copiii săi, a devenit foarte deprimată” de când a fost publicată această carte, iar acum Alison Carey se luptă cu abuzul de alcool, după ce o bună perioadă a fost abstinentă, se mai arată în documente, scrie news.ro

Reprezentanții celebrei cântărețe nu au comentat, momentan. Alison Carey se reprezintă singură în proces.

În documente se mai arată că sora mai mare a trimis avocatului cântăreței o propunere de înțelegere, însă nu a primit răspuns.

În „The Meaning of Mariah Carey”, artista își amintește cum a crescut neglijată de părinții divorțați, deseori ridiculizată pentru originile ei interrasiale, martoră a furiei fratelui lor.

Relația cu sora ei este descrisă în capitolul „Dandelion Tea”. Carey are câteva cuvinte de admirație pentru ea, însă vorbește mai mult despre faptul că a fost expusă drogurilor și bărbaților mai în vârstă din cauza surorii mai mari.

„Surorile mai mare ar trebui să te protejeze, nu să te scoată la produs”, a scris Carey, între altele, adăugând că a fost lăsată în compania iubitului lui Alison care a hărțuit-o când au rămas singuri. În documentele depuse în proces, este susținut că Mariah Carey nu prezintă nicio dovadă care să susțină acuzațiile.

Cartea a apărut în luna septembrie a anului trecut și a debutat pe primul loc în lista New York Times a bestseller-urilor de non-ficțiune. Artista a spus că își dorește și o ecranizare.

